

Però, mire, quan vosté parla que ací tenim un problema de gasto per a les persones, li recorde que som la comunitat autònoma amb menys despesa. No tenim un problema de despesa sinó d'ingressos.

Mire, només posant en marxa la lluita contra la corrupció estem parlant d'un 4% del PIB. I això és el que està fent este govern. I a mi me dóna moltíssima pena quan vostés parlen d'aprimar l'administració i *cómo se van a gastar estos gastos para las personas*.

Sap vosté que els xiquets tinguen llibres en els col·legis pot ser siga car, però és més car que hi hagen xiquets que no els puguen tindre; que el copagament farmacèutic l'assumisca ara mateixa La Generalitat, pot ser que siga car, però és més car que la gent haja d'abandonar els seus tractaments; que resulta que les persones que van a centres diürns de dependència no hagen de copagar pot ser siga car, però és més car que hagen d'abandonar la seua rehabilitació.

Sap vosté la diferència entre vostés i nosaltres? Que per a nosaltres allò car és el patiment de la gent i vostés el que fan és demagògia amb els diners que en acabant són les garanties dels drets constitucionals. No, no tenim un problema de gasto, tenim un problema d'ingressos per un injust repartiment dels fons a nivell estatal. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

A continuació, per a formular la pregunta de control al president del Consell tindrà la paraula el síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Antonio Montiel, per un temps màxim de cinc minuts.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, president.

Volia preguntar-li: ha realitzat el Consell una auditoria exhaustiva sobre el resultat de la gestió i eficiència econòmica de les empreses mixtes creades a través de l'Institut Valencià de la Vivienda, hui Eige.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Senyor president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

De les dotze empreses mixtes creades per l'IVHSA a data d'1 de juliol de 2015, que és la data de començament d'este govern, sols estaven actives quatre d'elles: Desarrollos Urbanos para Viviendas Protegidas, SL; Tarea Promotora de Viviendas Valencianas, SL; Iniciativas y Promociones de Viviendas Valencianas, SL, de la qual és titular La Generalitat amb un 5% de participació; i Plan Cabanyal-Canyamelar de la qual és cotitular al 50% l'Ajuntament de València i La Generalitat.

Totes les empreses es van constituir sent el senyor Blasco, d'ahí a Picassent, actualment amb una participació minoritària de la Generalitat valenciana. Totes es van constituir amb una participació de la Generalitat valenciana del 49%, per la qual cosa no podien ser fiscalitzades pels òrgans de control ni de La Generalitat, ni de la sindicatura, ni de la intervenció. Eixa va ser la fórmula elegida pel govern del Partit Popular per eludir el control públic al llarg de tota la seua existència.

Per tant, responent a la seua pregunta, l'única auditoria que podíem impulsar i s'ha impulsat era la de l'empresa de desenvolupaments urbans ja que, encara que es va constituir amb capital minoritari de La Generalitat, en desembre de 2010 es converteix majoritàriament en empresa pública mitjançant l'adquisició per part de l'IVHSA d'un 2% del capital social. I ho feren per tal d'obtenir l'aval de l'IVF, que ens ha costat als valencians i a les valencianes un milió i mig d'euros.

En eixe moment, al tindre la Generalitat valenciana el capital majoritari, és quan ja s'ha pogut sotmetre al control i fiscalització de La Generalitat. L'informe de l'auditoria emès per la intervenció conclou que s'observa la comissió de nombroses il·legalitats des del seu inici, tant en el procés de constitució en l'any 2004 de l'empresa mixta com en l'operació d'ampliació de capital de 2010, que va permetre que l'empresa passara a ser majoritàriament pública, i durant el procés de concurrència de causa objectiva de dissolució també amb irregularitats en 2012.

És per això que eixe informe aconsella dur a terme les accions necessàries per procedir a la liquidació de la societat i a exigir les eventuais responsabilitats que pogueren derivar-se dels perjudicis generals a la hisenda pública de La Generalitat, qualificats i quantificats provisionalment en prop de tres milions d'euros.

A la vista d'esta actuació descrita la conselleria va iniciar la dissolució i liquidació de l'empresa pública. A més a més, i tenint en compte que el soci privat de l'empresa, que ha estat el qui *de facto* ha portat tota la seua administració i gestió, s'ha negat a entregar la documentació original comptable, fiscal i societària a la conselleria, La Generalitat ha presentat una demanda al jutjat del mercantil de València per exigir el seu lliurament.

Finalment, l'informe que considerant la recomanació de la intervenció i vista la gravetat dels fets fiscalitzats s'ha pres la decisió de posar en coneixement de la fiscalia tots els fets i documents de què es disposen en relació a aquest assumpte als efectes de dilucidar l'existència de possibles responsabilitats penals. És la nostra obligació.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel, per acabar de formular la pregunta.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies, senyor president.

La verdad es que lo que nos estábamos cuestionando con esta pregunta es lo que ha sido un modelo de gestión, un modelo, el famoso modelo de las empresas mixtas del señor Rafael Blasco. Porque desde la constitución en 2004, efectivamente, de un total de primero diez empresas, además del IVVSA, después dos empresas más, aún hay otras dos empresas, hubo dos empresas participadas en un 25 y un 26% que se liquidaron en 2012.

Lo que me llama la atención, hemos hecho una lectura exhaustiva de los informes de la Sindicatura de Cuentas desde los últimos siete años, y lo que nos llama la atención es que todas estas empresas han liquidado siempre con pérdidas y se ha cumplido siempre la misma máxima, es decir, socializar las pérdidas y privatizar los beneficios.

El caso de Desarrollos Urbanísticos de Viviendas Protegidas es un caso paradigmático, porque, efectivamente, Urbana Ducat, que es la sociedad limitada que se creó para inicialmente poner en marcha una promoción en Alacuás, llegó a tener ventas, y aquí están los contratos de compraventa de más de treinta y cinco compradores, llegó a tener ventas más de la mitad de la promoción. Y resulta que se dieron instrucciones desde doña Inmaculada García Pardo –a la que la señora síndica demostró el otro día conocer bien, porque fue uno de sus nombramientos– se dieron instrucciones para que se devolvieran todos los importes de los contratos de compraventa, porque en el año 2012 interesaba por lo visto dar pérdidas para justificar el ERE del IVVSA o porque en el año 2012 un promotor curioso de origen castellonense y al que le estamos siguiendo la pista, también por ver otros negocios inmobiliarios que tiene por ahí, no le interesaba realmente hacer la promoción para la que había nacido la sociedad, porque era poca cosa. Tenía aspiraciones de hacer operaciones de más envergadura en Vila-real. Y por tanto, es un ejemplo paradigmático de cómo se ha gestionado.

Pero quiero poner otro ejemplo también, y es el caso precisamente de El Cabañal, un caso especialmente sangrante en la ciudad de Valencia, pero que además demuestra un modelo de gestión. En el año 2005 la señora Barberá obliga, entre comillas, a once privados a participar en el capital de una sociedad mixta. Con esa sociedad mixta, que no hace nada, no hace gran cosa por lo menos, llegan a un acuerdo, y no solo obligan a La Generalitat a recomprar las acciones de los privados en el año 2009, sino que además les premian con un tipo de interés del IPC más un punto. Con lo cual, para los once privados, mientras El Cabañal podía haber sido un negocio especulativo no corrían ningún riesgo, cuando parecía que afortunadamente se paralizaba la prolongación de El Cabañal, entonces a los privados se les devuelve su aportación, se les da un tipo de interés para premiar su colaboración.

Podemos ver el listado de las once empresas, porque algunas son empresas vinculadas a otros asuntos que están en manos de los tribunales en este momento. Y además, se hace una ampliación de capital, se compra las acciones a los privados para, a continuación, al año siguiente, reducir a la mitad el valor patrimonial de la empresa, con lo cual de nuevo beneficios privados y de nuevo socialización de las pérdidas a costa de todos los valencianos.

En este momento, como usted indicaba, efectivamente el Instituto Valenciano de Finanzas ha tenido que hacer frente a un aval por un millón y medio en el caso de Desarrollos Urbanísticos Valencianos. Pero es que en el conjunto de las operaciones resulta que además La Generalitat ha tenido que asumir la deuda acumulada del IVVSA y de las empresas que se fusionaron en el Eige, y tenemos que La Generalitat ha asumido deudas del IVVSA con entidades financieras –lo dice la sindicatura– por un importe de 164.336.178 euros. Y deudas con proveedores y acreedores, por un total de 57.427.248 euros. Es decir, 221.763.426 euros de pérdidas acumuladas del IVVSA que ha tenido que absorber la Generalitat valenciana.

Y yo, lo que digo, y porque creo que alguien debe hacérselo mirar, es que el modelo de gestión ha sido nefasto. Pero es que además el problema es que la facilidad con la que se le ha dado beneficio privado a unos cuantos en los alrededores de esa *conselleria*, primero de obras públicas, luego de territorio y medio ambiente, territorio y vivienda, etcétera, lo que ha ocurrido ha sido escandaloso. Porque yo creo que, si hay alguien radical en esta sala es precisamente quien ha demostrado ser radicalmente proclive a la corrupción, radicalmente proclive al clientelismo (*aplaudiments*) y radicalmente incompetente. Porque tener dos mil días los barracones del IES Honorio García en su pueblo no demuestran precisamente competencia.

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Senyor president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, coincidisc en l'anàlisi. Coincidisc que, a més a més, no és una qüestió simplement del senyor Blasco. Va ser una qüestió que va estar organitzada per un partit, que va sostindre en el temps. Perquè per eixa *conselleria* han passat molta gent, i tots van mantindre la posició. I per tant, efectivament es tracta d'un mal d'origen i d'una pràctica política que hem d'eradicar. I per tant, compartixc la seua anàlisi, i dir-li simplement, perquè m'ho he deixat abans, que en Tarea Promotora Valenciana de Vivienda, SL, La Generalitat ja des de la *conselleria* se n'ha eixit. Ha desinvertit, perquè efectivament era una cosa absurda. Però, saben qui era el soci de Tarea Promotora Valenciana de Vivienda? Un vell conegut, el senyor Ortiz. I ahí ja dic que he fugit ràpidament i hem fugit.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyor David Torres, quan vosté vullga, per a...

El senyor Torres García:

Senyor president, gràcies.

La veritat és que és inquietant eixe model de gestió que, com ha dit el síndic, era molt senzill: vosaltres invertiu i no patiu, que si ix o ix malament, ho pagarem els valencians i les valencianes. I si n'hi han beneficiats, se'ls emporteu a la butxaca. Era inquietant també el model de contractació de persones de dubtosa professionalitat acreditada, com tant s'ha dit ací. Però és més inquietant totes eixes persones que es varen quedar en la cuneta, i és important que sapiam el cost que va tindre tot això per als valencians. Però considerem que també seria important saber quin va ser el cost per a eixes persones que varen invertir de manera voluntària i honrosa en totes eixes inversions immobiliàries ruinoses i que a dia de hui alguns han perdut inclús els seus diners que havien invertit en eixes vivendes. Té el Consell pensat fer alguna auditoria que incloga també el cost que va tindre per a totes estes persones?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

La consellera Salvador...

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Senyoria, evidentment el que hem començat a fer este nou govern és desmuntar la política de vivenda del Partit Popular, que la va forjar Blasco, però que la van consentir i van actuar en connivència els consellers del Partit Popular que el van seguir en el càrrec, Esteban González Pons, García Antón, Flores, Cotino i la senyora Bonig (*aplaudiments*), empreses fora del control públic, fora del control públic. Desarrollos Urbanos, incompliment –diu l'auditoria– del procediment de contractació que garantix la bona administració dels fons públics. La intervenció ha tingut accés a dos contractes d'esta empresa, un per 500.000 euros i un de quinze milions d'euros. I saben què diu? Que s'evidencia que es va articular un sistema que permet l'atorgament directe de contractes a empreses administrades per familiars directes, germans i fills dels administradors privats que formen part del capital de l'empresa mixta. Nosaltres, totes les mesures per eradicar

la política especulativa que s'ha portat a terme per part de l'antic IVHSA i actual Eige. Auditoria, liquidació i a fiscalia. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Salvador.

Senyor César Jiménez, té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyor president.

En l'anterior plenari vam tindre l'oportunitat de suggerir que, amb una reclassificació del règim d'ús dels habitatges propietat de l'Eige, classificant com a habitatges en lloguer aquells que avui estan classificats com a habitatges en venda, disposarien ràpidament, amb un senzill tràmit administratiu, de solucions habitacionals per atendre les necessitats més imperioses. Se'ns va contestar que s'han iniciat reclassificacions per a baixar el preu dels habitatges, en concret a Oriola, que ben poc s'assembla a la nostra proposta. En tot cas, entenem que, fruit de la liquidació de les empreses mixtes de què parlava el nostre síndic, l'Eige entenem que o incorporarà o ha anat incorporant noves propietats en parcel·les, edificis en obres o edificis acabats, però sense un ús definit, que estarien també a disposició per atendre este drama social.

La qüestió a plantejar és si existeix un inventari actualitzat d'aquestes propietats i si la conselleria d'habitatge preveu incorporar algunes d'elles al parc de vivendes protegides en règim de lloguer social per a famílies sense solucions habitacionals.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor César Jiménez.

Senyora consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyoria, per descomptat que nosaltres hem començat a canviar les pràctiques i el maquiavel·lisme que es va portar a terme des dels anteriors consellers del Partit Popular al davant d'aquesta conselleria, que, és clar, de l'últim que estaven preocupats era de l'accés a l'habitatge de les persones que menys recursos tenen.

Miren, en Desarrollos Urbanos van ampliar eixa participació pública, sense l'autorització preceptiva del Consell, decisió

il·legal, per a poder accedir a un crèdit de l'Institut Valencià de Finances. Sap quin ha sigut el minut i resultat respecte als habitatges que han quedat ahí? Un solar de 5.800 metres quadrats que era per a fer habitatge protegit, i el minut i resultat és que eixe solar està en un procés d'execució hipotecària en pèrdues de tres milions d'euros per a tots els valencians i valencianes.

Ja he signat el canvi de règim de les vivendes protegides de compravenda a lloguer. Ja ho hem signat. I per tant, ara anem a articular tot eixe procés en bonificacions i per a garantir la possibilitat que siguen vivendes assequibles i que es puga garantir eixe dret a l'habitatge en els diferents municipis on es troben aquests habitatges. Nosaltres, totes les mesures per tal de tot el parc que tenim i el que és de titularitat de la Generalitat valenciana, de la conselleria, poder posar-lo a disposició i en condicions per a les persones que ho necessiten. I inclús li he de dir, última mesura, el fet que sis mil que van accedir a l'última convocatòria de l'antiga consellera d'esta conselleria, en uns requisits tan impossibles que han quedat sis mil persones fora d'aquesta convocatòria. Hem rectificat els criteris per al 2016, perquè puguen accedir les persones que vertaderament necessiten accedir a les ajudes al lloguer del govern valencià.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Proposició de llei sobre la derogació de la Llei 6/2015, de 2 d'abril, de La Generalitat, de reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat del poble valencià, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Compromís i Podemos-Podem (RE número 3.862, BOC número 30). Criteri del Consell (RE número 5.809, BOC número 41), proposta de tramitació, si escau, pel procediment de lectura única previst en l'article 135 del Reglament de Les Corts (BOC número 47) i debat i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única (RE número 3.862, BOC número 30)

El senyor president:

Senyories, hem culminat este punt, el punt número 10, i tot seguit continuem el nostre treball en els punts 11, 12 i 13. A aquesta presidència els grups parlamentaris han fet arribar la proposta de tractar els punts de l'ordre del dia 11, 12 i 13, és a dir, la presa en consideració de la Proposició de llei sobre la derogació de la Llei 6/2015, de 2 d'abril, de La Generalitat, de reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat del poble valencià, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Compromís i Podemos-Podem, el procediment de lectura única i el debat d'aprovació, si escau, en un únic punt de l'ordre del dia.

En aquest sentit, el secretari primer procedirà a donar lectura del criteri del Consell en relació amb aquesta proposició de llei.

Senyor secretari, té vosté la paraula.

El senyor secretari primer:

El Consell, en la reunió celebrada el 20 de novembre de 2015, acordó manifestar a Les Corts su criterio favorable a la toma en consideración de la Proposición de ley sobre la derogación de la Ley 6/2015, de 2 de abril, de La Generalitat, de reconocimiento, protección y promoción de las señas de identidad del pueblo valenciano, presentada por los grupos parlamentarios Socialista, Compromís y Podemos-Podem, lo que comunicó a estas Corts mediante escrito con número de registro de entrada 5.809, *Boletín Oficial de Les Corts* número 41, de fecha 15 de diciembre de 2015.

Pasaríamos así al debate de la iniciativa, si sus señorías no tienen inconveniente.

El senyor president:

Senyories, si estem tots d'acord, procedirem a la votació de la presa en consideració de la proposició de llei. Seguidament a la votació del procediment de lectura única. I en tercer lloc, entrarem en el debat i aprovació, si escau, de la proposició de llei sobre derogació de la Llei 6/2015.

Per tant, senyories, passariem a votació. Molt bé, senyories, passem, doncs, a la primera votació, que és la presa en consideració de la proposició de llei sobre derogació de la Llei 6/2015. Senyories, comença la votació. Senyories, queda aprovada la presa en consideració per 64 vots a favor, 30 no.

Senyories, una vegada presa en consideració, anem a votar en segon lloc la proposta de tramitació en lectura única. Senyories, comença la votació. Senyories, queda aprovada l'acceptació de lectura única per 53 vots a favor, 41 vots en contra.

I una vegada presa en consideració la iniciativa i aprovat el procediment en lectura única, procedirem al debat i l'aprovació, si escau, de la proposició de llei sobre derogació de la Llei 6/2015.

Senyories, comencem el debat i aprovació del procediment de lectura única de la presa en consideració de la Proposició de llei sobre la derogació de la Llei 6/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat valenciana, reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat, que presenten els grups parlamentaris Socialista, Compromís i Podemos.

Per al torn a favor de la proposta té la paraula el síndic del Grup Socialista, il·lustre diputat Manuel Mata, per un temps màxim de huit minuts.

El senyor Mata Gómez:

Bon dia, senyories.

Senyores i senyors diputats.